

SLOVENSKI NAROD.

Isnaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrt stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši "Hotel Evropa". — P. avništvo, na katere naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v "Narodni tiskarni" v Tavčarjevi hiši

O slovanskej trgovini na jugu.

V.

Čemboj je kako ljudstvo zaostalo, temveč sile in značajnosti in marljivega dela je treba, da se povzdigne in z družimi narodi v eno kolo stopi.

Povzdigniti se moramo k neutrudljivemu delu in ker se smemo le sami na-sé zanašati naj vsak po svoji moči nekaj stori in žrtvuje, da vendar enkrat začnemo zamujeno delo. Razširiti nam je svoj materialni in duševni delokrog in ker ne najdemo večjega in bolj hvaležnega polja za delovanje, nego je kupčija, tedaj je naša sveta dolžnost, da se te prav resno udeležimo. Da se naš obzor o trgovini razširi in da o naši trgovini ložje sodimo, priložim tu neke statistične date leta 1872, o naši tržaški uvozne in izvozne trgovini, zadevajoče poglavitno blago:

Uvozili smo z Angleškega:

Železnine; t. j. surovo in delano železo, šine, pleh, kuper, cink, itd.	colcent.	1,291.483
Strojevi za	gold.	1,228.615
Premoga (kamn. oglja) colcent.		1,680.377
Kave (vkup z Indije Angleške)	"	51.446
Rajža	"	98.556
Masti in špeha	"	82.329
Cukra, popra in družega prekomorskega in špeceriskega blaga za gl. 15.527, in	"	14.065
Špirita, ruma in žganja	"	5.008
Natrona, soda-vode in še druge solne kisline	"	70.399

Bombažnega in lanenega olja	colcent.	92.366
Slanih rib (sardine)	"	5.114
Indika, svinčene belobe in firnaza (vkup z Indije angleške)	"	16.570
Galuna, pegla in kadila	"	6.154
Bombaža (vkup iz Indije angleške)	"	249.667
Izdelkov iz bombaža in volne (vkup z Irskega)	"	73.140
Kož in usnjine	"	16.873
Cementa	"	19.684
Posode porcelanaste, loncev in steklenic	"	7.950
Barvnega lesa (vkup iz Amerike angleške)	"	36.419
Opek	kosov	404.800

Uvozili smo iz Belgije:

Železnine, t. j. šine, pleh, cveke itd.	colcent.	26.700
Steklenine	"	14.416

Uvozili smo iz Francoskega: (srednjega morja Marzilje.)

Železnine sploh	colcent.	20.787
Svinca	"	11.958
Cementa	"	156.202
Cukra	"	21.616
Olja, več sort	"	11.220
Barvnega lesa	"	4.038
Izdelkov in volne surove	"	2.168
Kož in usnjine	"	1.403
Posode porcelanaste in steklenine	"	1.131
Solne kisline in kolofonija	"	3.266
Špirita in žganja	11.183	
(iz atlantskega morja 29.790)	"	40.973

Uvozili smo iz Italije:

Pomaranč in limon	colcent.	256.471
Rožičev, datelj, fig, mandelj itd.	"	187.206
Olja iz oljk in še drugega	"	131.114
Rajža	"	94.469
Žvepla	"	132.806
Opek	kosov	10.454.712
Metelj in meteljčic	"	378.437
Štorj (Matten)	"	94.939
Žita	starjev	67.005
Papirja	colcent.	19.688
Roja (Sumach)	"	6.421
Bombaža, volne in prediva	"	12.832
Izdelkov iz bombaža, volne in prediva	"	23.918
Steklenine sploh	"	17.129
Rib sploh	"	21.292
Kož in usnjine	"	26.820
Konoplja	"	25.086
Vina in kisa	"	12.905
Školjk (Muscheln)	"	18.268
Esencij prijetno dišečih	"	1.170
Sira	"	5.396
Les in drva	K. č.	24.500
Železnine, oglja, krede, veštanja, (Weinstein) oska, in še drugega blaga	colcent.	83.826
Kave	"	3.290

Izvozili smo na Angleško:

Dôg hrastovih	kosov.	3,798.520
Dôg bukovih	"	173.300
Može	colcent.	315.479
Žita	storjev.	220.517
Fržola	"	10.183
Opaše, cvib in suhega sadja	colcent.	29.614
Roja	"	15.975

Listek.

Pogled v prošlost Jugoslavjanov.

I krov mojã kipit, i serce burno ročtja.
A. S. Homjakov.
(Konec.)

I naši predniki so znali svojo britko osodo. Oni so čutili kruti jarem, kateri jih je tako silno gnetil. Pod težkim bremenom, katero se jim je zavalilo na rame, okrvavljene od smrtonosnega orožja, plakali so milo, a plakali ne k svoji gospodi, jerbo oni so znali, da jih je obsodila v vedno robstvo, a plakali k samemu sebi, plakali k svojim potomcem, da bi se ti ohrabrili i povzdignili v dušnej borbi proti svojim tlačunom s tako silo, s tako odvažnostjo, s kakoršno so se vzdignili sami v krvavi boj proti brezštevilnim četam, katere so jim hotele vzeti edinstveno dobro, materinska tla.

Ta plač zil se je v srbske narodne

pesni, katere nam tako čutko milujejo globeke rane, vsekane junaškemu srcu, istemu srcu, iz katerega so se one same rodile. Ta plač bije iz jasnega grla Dubrovniških slavcev-pevcev. Ta plač pretaka se v slovenski pevski žili:

"Ilirija! vstan'!"

A val se poleže, i pevec uzdrženo nadaljuje:

"Vstaja, — izdihaj!" —

I da bi bila veličestno-tragična slika dovršena, on pribavlja:

"Pogleda okrog —
Razločit' ne more
Skor' svojih otrok!"

Ah naša jugoslovanska zgodovina nij pisana navadnimi črkami, v njej ne naštevajo se čini za čini, v katerih bi človek mogel videti pravilen razvoj naroda; naša zgodovina je pisana v celih podobah, bi rekel, v skrivnostnih hijeroglifih, katere je načrtal veliki umetnik, kateremu pravimo čas. Slike so nametane na platno, v silnem dvi-

ženji nametane, tam v jarkem svetu predstavljaje slavna dela hrabrega naroda, tam zatasklo pokazivaje miroljubna pečanja trudoljubivega naroda, tam za vsem otemnevši; vidno je le črno platno, slikarju je od britkega gorja vse otrpelo, in tako se mu je ne hoté najbolj udalo, predočiti potomstvu kak mogoče živo, koliko nesrečo, revščino in stisko je trpel narod, ki je zaslužil milješo osodo.

No črni oblaki se trgajo, kaže se smehljajoče nebo nad zemljo, o katerej bi tudi veljale besede Puškina:

"Kto videl kraj, gde roskošju prirodi
Oživljeni dubravi i luga,
Gde veselo sinejut, bleščut vodi,
Roskošnije laskaja berega."

Srbski sokol se dviga, Beligrad bije nov boj za živo in mrtvo, srbski narod vrši slavni čin, on otrese jarem svojega krutega vraga.

Srbske zmage krik probudi i trojedino kraljevino. Njeni sinovi zbirajo se okolo do-

Brinja, lavorja in bobkev colcent.	1.338
Konopnine in prediva	11.982
Papirja	9.188
Volne	14.909
Ježic	9.610
Gume	6.812
Steklenine	8.608
Izdelkov (v Indijo Angleško)	3.859
Jekla in črnega pleha	4.843
Živega srebra	1.275
Olja z oljk	1.000
Kož in usnjine	3.494
Cunj	1.708
Duhana	858

Izvozili smo v Belgijo:

Roja colcent.	253
-------------------------	-----

Izvozili smo na Francosko:

Dog bukovih kosov.	151.970
Dog hrastovih (srednje morje)	26.000.240
" " (Atlantsko morje)	14.272.804
Drugega lesa	18.274
" " k. č.	4.180
Žita starjev.	36.549
Fržola	7.026
Jekla colcent.	2.838

Izvozili smo v Italijo:

Železnine colcent.	24.798
Špirita, žganja in vina	25.115
Oglja	122.518
Kave in cukra	44.247
Bombaža	73.118
Izdelkov iz bombaža	8.514
Žita starjev	175.335
Suhega sadja colcent.	35.110
Volne	10.120
Kož in usnjine	12.231
Cunj	4.782
Ježic	44.762
Steklenine	20.178
Rajža, moke, otrob, špeha in masti, sode in specerijskega blaga	59.958
Majhenih kišt za pomaranče in limone kosov	121.895
Dolg bukovih	221.165
Lesi „morali, ponti, tarole“ itd.	2.269.870
Lesi „bordonali“ in še drugega k. č.	65.967

(Dalje prih.)

mašnega ognjišča, kak zbira se po silni nevihti razpršena čreda okolo svojega stanišča. Gotovijo se k velikemu poklicu, gotovijo se k „otačbinskomu radu.“

I Slovenija? Uboga mi dežela! Stoletja so pretekla, da o tebi nij bilo ni duha, ni sluha. Tvoji sinovi so tako pošteni, deloljubiv narodič, prelivali kri za domovino, vili lavorike na učenih katedrah; samo žal — ne tebi, ne sebi, a drugim v slavo: tvojim neprijateljem. A tudi tebi se se bliža čas olehčenja. „Gani se,“ glasi se kategorični vsklik vsacemu.

„Da bi nebesa milost nam skazale!“ kliče umoliteljno iz svoje duše tvoj dolgo tak prezirani, a zdaj tak zavidani prvenec. Čute svojih bratov prihodnostno-značenije on ponosno poje v svet:

„Največ sveta otrokom sliši Slave!“

Da! ta tvoj ljubljeneč nesel je tvoj slavo od juga na sever, od zapada na iztok — ti prestala si biti domovina

„Vsemu svetu nepoznana,
Od nikogar spoštovana.“

F. M. Š.

Germanizacija na vsak način.

Iz Ljutomera 6. junija.

[Izv. dop.]

Uže večkrat sem čul, da naš okraj zavoljo odličnega narodnega značaja jako predsedam raznim višjim vladnim in nemškutarskim možem.

Ljutomer je bil torej trn v peti uže marsikomu, ki mu nij mar za Slovenstvo in Slovanstvo. Vendar smo še do sedaj mislili, da bode vlada slovenski narodnosti na Štajerskem še nekoliko pravična ali da si vsaj ne bode prevelikih krivic nasproti Slovencem upala. Toda varali smo se v tej svoji nadi uže večkrat, in te dni zopet. Kakor znano imamo pri nas, kakor v vznemirjenem, čisto slovenskem okraju, narodni okrajni zastop, narodni okrajni šolski svet, in narodna krajna šolska svetovalstva. Te korporacije zahtevajo odločno, da tukajšnje šole so samo izobraževalnice, a ne ponemčevalnice. To so izrekli, skoro bi rekli, stokrat uže, ker so jih vlada in nemškutarji gotovo tudi stokrat nagovarjali, da bi se vedno več in več nemščine učilo. — A kljubu tej odločni izjavi, od katere naši možje nikoli odstopili ne bodo, nadleguje se nas neprenehoma. — Te dni je došlo namreč naročilo od deželnega šolskega sveta, naj se nemščina na ljutomerskejšoli bolj goji. — To pomanjkljivost je baje deželni nadzornik, bivši meseca marca v Ljutomeru, na tukajšnji šoli opazil, da si ravno se sam v svoji navzočnosti o tem nij pritoževal. — Deželni šolski svet namreč piše, da naj se v 4 razredu tukajšnje šole nemški učni jezik rabi pri nemščini, geografiji, računstvu in telovadbi. Druge pomanjkljivosti torej nadzornik nij našel in za boljši uspeh pri drugih predmetih mu torej nij mar; edina njegova skrb je torej skrb za nemščino. Samo nemščina se torej ne sme zanemarjati samo ta naj se skrbno goji. O ti „premilovana nemščina“, o ti „ljubček srca“ naših nadzornikov in glavarjev. Samo „nemške“ gladke besede naj slovenski otrok v šoli rabi, samo tega nerazumljivega jezika naj se otrok poslužuje, kadar se uči misliti kadar se uči poznavati široki svet, kadar se razveseljuje pri telovadbi pod milim nebom. — Pa ne bo šlo.

Dokler naš narod živi, in dokler se proti njemu sila ne rabi, gotovo se ne bode pustil ponemčiti. Za to zastoj pričakujete, da bo naš okrajni in krajni šolski svet v ponemčevanje naših šol privolil. — Deželni šolski svet je tudi nam pisal, da bode na to delal, da se s privoljenjem deželnega zbora v Ljutomeru ustanovi meščanska šola z nemškim učnim jezikom.

Res potrebni smo razširjene ljudske šole potrebni smo tudi meščanske šole. To potrebo spoznavamo sami, in delamo tudi potrebne korake za zidanje novega šolskega poslopja. Toda mi potrebujemo in hočemo imeti slovenske šole, a ne nemških. Slovenske šole, šole z maternim učnim jezikom izobražujejo narod in pospešujejo omiko in blagostanje ljudstva. Nemške šole na slovenski zemlji so pa samo ponemčevalnice, so zavodi, v katerih se mladina otuji svoji materi, svojemu narodu, v katerih se uči spoštovati tuj jezik in tuje šege a zaničevati dom, domači jezik in domovino. Za take

ponemčevalnice pa mi denarja trosili ne bomo, za take nemške šole ne bomo žrtvovali s svojimi žulji težko pridobljenega denarja. — Zastonj je torej priporočevanje nemške meščanske šole, take mi ne sprejmemo v svoje zidovje.

Še nekaj naj poročam, kar dokazuje jasno, da vlada neče poslušati želj slovenskih šolskih svetovalcev, in da jej nij mar za blagostanje slovenskih ljudskih šol. Na ljutomerskejšoli je manjkalo 8 mesecev učitelja. Mnogokateri razpisi po raznih časnikih, ki so morebiti 50 gl. stali, bili so brez uspeha. Sedem mesecev bil je prvi razred brez pravega učitelja. — Nazadnje se vendar eden edini in sicer kranjski učitelj oglasi, ki je imel vse sposobnosti.

Krajni in okrajni šolski svet ga z veseljem sprejmeta. Pričakovalo se je torej tudi od deželnega šolskega sveta, da ga bode gotovo potrdil, ker zna v kakovšnji zadregi smo.

Toda tega nij storil, nij ga potrdil, pa tudi uzroka temu nij povedal. — Nek nemškutar se je izjavil, „da zavoljo tega ta učitelj nij potrjen, ker je Kranjec. Kranjski učitelji so pa ultra-slovenski in teh se boji deželni šolski svet“. Jako verjetno je, da je to istinito. Vsaj bi sicer deželni šolski svet uže svoje razloge povedal. — To je torej prvi sad, da je deželni šolski svet in deželni odbor okrajnim šolskim svetom pravice imenovanja učiteljev odvzel. Vsled tega bode torej deželni šolski svet na odlična mesta samo nemškutarje postavljaj, narodnjake pa preziral. O ljuba pravica, kje si?

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. junija.

V notranji in vnanji politiki se sedaj praznuje, torej bode poletenske dneve težko v tem predalu zanimivih reči poročati.

Hrvatski „Primorac“ v uvodnem članku potrjuje, da je dr. Makanec misel hrvatskega naroda izgovoril, ko je s svojima interpelacijama hrvatski vladi očital, da je hrvatska vlada preveč popustljiva nasproti Magjarom in ne varuje dovolj svojih pravic. „Primorac“ pravi mej drugim: „Težke kao olovo (svinec) bile su rieči Makančeva govora, težak ukupni jim smisao. Pa ipak. Vlada može na svoju obranu navesti fraza, koliko te god volja, ali nemože fakta, koji su toliki razlozi za dra. Makanca. Makanec je dalje rekao, da nismo cvo tri godine u ničem napredovali, van upravo nazadovali u ustavnoj sviesti. Današnja je apatija samo posljedak onih sanguiničnih, ali nemogućih nada, koje je narod uzgajio u doba opozicije, nada, koje su podgrievale njegov patriotizam. Narod je poput svojih zastupnika jur (uže) kod revizije naredbe bio duhom klonuo, i da bi ga isto bilo moglo iz te apatije probuditi, moglo je to ono malo-dušje, ona slaboća vlade, koja se je tečajem zadnje godine u njoj kano njezina prava narav pojavila.“

Na **Slovaškem** so okrajne sodnije v slovaških krajih sprejemale dosedaj od Slovakov pritožbe in druge spise tudi v slovaščini. A sedaj se branijo takovih sprejemati, ter zahtevajo magjarske. „Narod. Noviny“ neprenehoma pozivljejo Slovake, naj se vsi udeležijo prihodnjih volitev, ter se postavijo v vrsto opozicije proti sedanji vladi. „Nehajmo uže enkrat javkati, kot babe, pravijo „Narod. Nov.“ — „In bodimo neprestrašeni možje pri bodočnej volitvi.“

(Dalje v prilogi.)

Vnauke države.

Ruska vlada se pogaja z bivšim nadškofom varšavskim Felinskim, ki je 13 let uže zaprt v Permu, naj se odreče naslovu kot varšavski nadškof. Ako to učini, potem bode na leto dobival popolno letno plačo do svoje smrti, in lahko zapusti Rusko, kadar hoče.

V **Parizu** delajo ultramontani za slavnost položenja zakladnega kamena k hramu „Sv. srce“ na Montmartru velikanske priprave. Skoro vsi francoski škofje se udeležijo te slavnosti, ter bodo zastopane vse fare po deputacijah. Francoski ultramontanci bodo porabili to priliko, da zopet enkrat svetu demonstrirajo z maso, koliko jo je za njimi.

Don Karlos popotuje sedaj po krajih, ki so v njegovej oblasti, ter se pripravlja baje na važno delovanje. Nedavno so bili Karlisti trikrat tepeni, toda vse nič ne pomaga, kajti inozemski ultramontanci uže skrbijo, ka jim ne zmanjka morilnega orožja in da krvava vojska mej brati ne neha. Celo kneginja Windischgratzova je baje nedavno poslala don Karlosu 300.000 gold. iz Piska na Češkem, to je delavnost avstrijske „pravne“ aristokracije? V najnovejši dobi so Karlisti zopet prejeli, baje iz Francije 4 topove, 2000 pušk, isto toliko sabelj in 40.000 patron. To je dovolj za unesrečenje nekoliko tisoč udov in sirot v nesrečnej deželi?

Na **Poznanjskem** so prejeli vsi duhovni, škofije hnesdneške, kateri so bili odpuščeni iz zapora, od okrožnih sodnij povelje, naj plačajo stroške za zapor, ki iznašajo na den 9 grošov.

Dopisi.

Iz Komende 5. junija. [Izv. dop.] Postava za prenarodbo bire v denar leži v deželnem odboru kranjskem v posvet. Naj mi bode dovoljeno o tej stvari tu ziniti besedo samo v ta namen, da previdnejši in v tej stvari bolji skušeni morebiti tudi svoje mnenje izjavijo po „Slov. Narodu“. Siromak prodal je svoj pridelek naj cenejše, ker ne more ugodnega časa čakati pa tudi večji del ugodnega semnja doseči. Uprav nasprotno je to pri bogatinu. Ogromna večina našega ljudstva je pa ravno siromaška. — V spremenji bire v denar bi bila naj brže srednja cena merodajna. Iz tega sledi, da je potem večina ljudstva, in le ubozega ljudstva na slabšem. Poglejmo na druge strani biravca. Ta se zdaj preostanka črez svojo domačo potrebo more nad srednjo ceno iznebiti in tako svoje stroške pokriti, potem pa morebiti ne bode vselej po naj nižji ceni kupoval. — Kadar v kakem kraju nij duhovna, se vendar le mnogokrat zgodi in se bode tudi kakor vse kaže, zmirom pogostejše dogajalo, ta je gotovo le to pravično, da dotična občina ne plačuje za duhovna, ki ga nikjer nij. — Sem ter tja je pa marsikater usmiljen biravec osvedujoč še prevelike reve tudi odpustil biro, tem s živim vzgledom navdušil premožnejši toliko, da samemu nij šlo na škodo, a siroti bilo mnogostno pomagano. — V čem pa v takih in enakih okoliščinah nedostojnost obstoji ne moremo nikakor razumeti. Ali je morebiti sramota na tak način z ljudstvom občeovati? Saj to vendar nij nikakovo „beračenje“, ampak vsak izpolnjuje svojo dolžnost na najlažji način. (V tem se pač ne strinjamo z gosp. dopisn. Ur.) Pravi se, ta šega je ostanek iz prvega časa kristijanstva, torej starodavna, a ne moderna. Res je, vesvoljno občevanje bilo bi brez denarja

jako težavno. Tu pa občeje sosed s sosedom, ali pa brat z bratom. Ali je pa morebiti denar, ker modern, zato tudi bolj čestljiv nego blago? Gotovo je, da jih je precejšnja peščica, ki za jako čisljajo — ali jaz vprašam, s katerim sredstvom so se grozovitejši zmešnjave, sleparije etc. godile, nego uprav z denarjem? Mi držimo take ugovore za predsodek izvirajoč iz napačnega to je nemoralnega občutstva. Kar se tiče ukvarjanja s pijanci, vsacega naravnost zagotovimo, da bode ob priliki bire jaka, jako redka kacega na spregled dobil, ker pred duhovni je še velik „strah“; ako bi se pa le kateri naletel, se pa nikakor nij treba ukvarjati, ker toliko in takih sredstev zoper ta pogrešek nejma nobena druga gosposka. Mende se ne molim, ako trdim, da se je stavitelj te osnove v ožjem vzvišenem krogu valjda prav dobro informiral, da je pa okolo žepa, kateremu gre prva briga, prav malo potipal. Jaz pa pristavim še prislovico: Kristus je bil svojim učencem vsem v izgled, zdaj pa učenci svojih starejih ne morejo v vsem posnemati. —

Od Savinje 6. jun. [Izv. dop.] 3. t. m. je imelo „Savinsko učiteljsko društvo“ svoj redni shod v Št. Petru pri Savinji. — Navzočnih je bilo 11. učiteljev. — Predsednik g. Škoflek pozdravlja došle gospode kolege in ko prebere perovodja g. A. Leban sejni zapisnik zadnje seje preide na dnevni red. — 1. „Zgodovina v narodnej šoli“ predava g. Škoflek. 2. „Botanika v narodnej šoli“ govori gospod Cizelj. — 3. „Berilo v narodnej šoli“ pretresuje gospod A. Leban ter pravi, da sedajna berila nijso primerna narodnej šoli. Ker dosedajna berila nikakor nijso primerna za vse narodne šole na Slovenskem, naj bi se delalo na to, da dobemo berilo vsem slovenskim šolam ustrezajoče. — Pri sestavi berila, naj bi se posebno oziralo na realije, kajti slovenski učitelj je v pravem pomenu besede mučenik, ko mora novim učnim načrtom zadostovati z podukom v realijah na podlagi — „dveh suhih beril“. — 4. Gospod Meglič govori o „Ekonomiji“ oziraje se na kmetijstvo. Posebno je povdarjal kako se dajo slabi pašniki zboljšati in to z drenažo itd. — Končno razni nasveti. —

G. Leban misli, da bi meseca julija v gornji savinski dolini zborovali. Sprejeto. — Odločilo se je dne 7. julija v Nazaretu pri g. Turnuškju pri Mozirji zborovati.

G. Škoflek pravi, da bi bilo dobro, da bi tudi naše društvo napravilo prošnjo do vlade, da bi ona ne odvzela pravice imenovanja učiteljev c. k. okraj. šola. svetom. Ito je bilo sprejeto.

Iz kočevskega okraja, 6. junija. [Izv. dop.] Zadnji dopis iz Črnomlja, kateri omenja hvalevredno početje tamošnjih g. učiteljev, da so pričeli ljudstvo učiti potrebne nauke ob nedeljah in praznicah, me je napotil, da tudi iz našega okraja kaj enakega sporočim. Mislim, da, če hvalevredna dejanja posameznih učiteljev očitno razglasujemo, ne žalimo gospodov, ki so želeli, le na tihem delati za blagost naroda, ker gotovo se potem še drugi vzdramijo, da jih posnemajo.

Tudi v kočevskem okraju mi je znan učitelj, kateri uže od pol pretečene zime podučuje odrastene ljudi, moške in ženske, o novej meterskeji meri in posebno v kme-

tijstvu. Kraj, ki ima tako marljivega učitelja, je Nemška loka. Več kmetov, ki so poslušalci mičnih predavanj g. L. A., mi je povedovalo, koliko koristnega so uže slišali, posebno v živinoreji. Nekdo mi je rekel, ko bi bili imeli mi kedaj uže tako šolo, nam bi copernice ne bile po hlevih kvare delale. Ljudstvo tu namreč še mnogo na copernice veruje; to bedarijo pa gosp. L. A. kmetom s svojimi nauki marljivo iz glave izbija, ter jim kaže uzroke naravne, ki so krivi bili nesreč pri živini in na polji. Neki mazač se je jezil nad učitelja, češ, da mu bode ves kruh „požrl“, ker mu podučeni kmet več verovati neče, ko kačji strup „zagovarja“ in z raznim križanjem živino zdravi. To so gotovo dobra znamenja, da se kmata tudi nauki, ki jih sliši, prijemljejo.

Opomniti moram, da g. L. A. gotovo nij bilo lahko, kmetov spraviti v šolo, ker Kočevar je bolj vnet za „hondel“, ko za kmetijstvo; ali z vednim prigovarjanjem posameznih, spravil je sprvega malo peščico poslušalcev skupaj, ki pa je zdaj uže obilo narasla in se še vedno množi.

Pa ne le v šoli uči imenovani učitelj, tudi zunaj šole rad razjasnuje ljudem to in ono. Tu je bilo pri njegovem dohodu pred 2 leti čebelarstvo na najnižji stopinji. Čebelarji so imeli večidel le izdobljene panje, in o naturi čebele nij imel nihče pojma. Zdaj pa si od kraja napravljajo nove panje, s premekljivimi satniki, in število panjev se je jako pomnožilo. Za ta napredek se imajo kočevarji le g. A. zahvaliti; kar tudi vsi pripoznajo. Šola je to spomlad dobila po njegovem trudu in s pomočjo slavne c. kr. kmetijske družbe lepo drevesnico, katera bode na čast in korist celi občini. Toliko se mi je zdelo potrebno poročati, da svet vidi, da imamo tudi pri nas marljive učitelje, katerim je vsestransko izobraženje naroda pri srci.

Iz Trsta 6. jun. [Izv. dop.] V tržaške okolici bi se dalo dosta na bolje obrniti, ako bi ljudstvo bolj izobraženo bilo. A žali bog, kar smo uže večkrat na tem mestu naglašali, slabo je, ker nij šol primernih za povzdigo ljudstva v okolici. A kakor se zdaj čuje je namestništvo uže mestnemu magistratu predložilo načrt o izvršbi narodnih šol v okolici, kar terja ravno zdaj tudi politično društvo „Edinost“.

Zraven šol pa je potreba, da se materialno stanje povzdigne, da se osnujejo kaka druga društva, na pr. podporna društva. Okoličani pod Krasom so v tem na boljšem, ker imajo po vaseh, če uže ne družega, vsaj podporno društvo za — umrle pokopavati, a na zgornjem Krasu, ki pa imajo večji vasi in obširnej občine, niti enega takega društva nij. — Tako društvo se je ustanovilo v malej vasi Greto rojanske fare 27. p. m. z imenom „Mirodvor“. To društvo bode tudi toliko v narodnem obziru koristilo, da bo imelo priliko večkrat zborovati in se vsaj malo v narodnem jeziku tudi izobraziti, ker vsaka javnost ima izobraževalno moč. Do sedaj je tu le vrli narodnjak g. J. Gerlanc kaj delal. — Zdaj ko se je to društvo ustanovilo, nameravajo tudi na Opčini tako društvo ustanoviti.

V našem mestnem zboru se je pri zadnej seji zopet videla čudna osvitljava laškega psevdoliberalizma. Znani laški kričač Hermet, kateri se za merodajnika smatra, in

celo laško stranko na cvirnatej niti drži, je govoril za povikšanje plače vodju plina, akoravno nema prav za prav nobene posebnosti v opravi, a plačo 4000 gold., mej katerimi je tudi denar slovenske okolice. Letos se je predzrnil municipijum prositi za povikšanje plače, in res obveljal je predlog, akoravno z malo večino, in to le za to, ker je Hermet dobro svoje možičke cukal. Kaj tacega se le v Trstu more prigraditi, v drugem kraju ne, da bi se namreč 5000 gold. proč vrglo.

Druga reč v Trstu pa je splošno to, da se mnogo govori o ljudski kuhinji, katera je hipoma falirala. Bolj premožni ljudje so vložili v dar 5000 gold., da se ustanovi en tak zavod, da bi ubogi delavec cenejše o polu dne in zvečer lahko jedel. Res je bila hvale vredna taka kuhinja in ljudje, posebno bolj nepremožni delavci, so obilno zahajali tja. A vodstvo je bilo jako slabo in pri običnem zboru se je pokazala sleparija, kajti bili so listi iz glavne knjige iztrgani. — Kakor se čuje, odpovedal se bode, ako se uže nij, Hermet poslanstvu, ter položil svoj mandat. Čas bi uže bil, da bi se mož na svoj venec blamaž vsedel ter odpočil. Ko je on prejšna leta pod Müringom širokoustno grmel proti Slovincem, se je namestniku Nemen Müringu jako prikupil, kajti Hermet ko Müring imela sta dve sreci in en udarec, namreč zatiranje Slovincov.

Domače stvari.

— („Slovenski Narod“) je bil včeraj zaplenjen ali konfisciran zaradi uvodnega članka, ki govori o „nezaupnici“, ki so jo slovenskim poslancem votirali v skupščini, katera si nadevuje ime: „kranjska trgovinska zbornica.“

— (Hrvat v Bled.) Hrvatski „Obzor“ prijavlja, da bode hrvatski „Sokol“ naredil izlet v Bled (katerega se udeleži, kakor se nam zopet iz Zagreba piše, tudi hrvatsko pevsko društvo „Kolo“ in Siseško pevsko društvo „Danica“) in pristavlja potem misel, ki je v našem listu uže izrečena bila: „Takovimi sastanci najprije će se pospješiti duševno jedinstvo braće Hrvata i Slovenaca, s toga se od srca radujemo ovakovu češčemu zamjenitomu sastanku naših i slovenskih družtva sad u Hrvatskoj sad u Sloveniji.“

— (Notarski shod v Ljubljani.) Kranjski notarji so imeli te dni svoj zbor. Izvolili so enoglasno dr. Jarneja Zupanca, notarja v Ljubljani za predsednika. Ob enem so sklenili povabiti vse notarje na Kranjskem, Štajerskem in Koroškem na notarski shod, ki bode 28. t. m. v Ljubljani.

— (Društvo veteranov.) Pravila društva vojaških doslužencev ali veteranov v Ljubljani je deželna vlada potrdila in se društvo kmalu konstituirala.

— (Pisarna za naznanila ali anonse.) Te dni je odprl g. Ljudevit Valenta svojo pisarno za naznanila in prodajo časnikov v hiši št. 144 pred Št. Jakobskim mostom. V tej pisarni bo lahko vsakdo stanovanje, službo, prodajo kake stvari itd. oglasil, in posebno gospodinjam bode ustrezno s tem, da lahko iz oglašanih poslov po volji izbere pripravne osebe za službo, kar je bilo do zdaj prepuščeno v kuhinske nemščini zvanim „cupringercem“, katere so visoke tarife imele in še niso zadostovale ter-

javam občinstva. Želeti je, da bi dobil g. Valenta dovolj posla, ter da se posreči d o ma čemu podvzetniku vzdržati v našem mestu tako pisarno, ki posreduje omenjene stvari. Tarife so tako nizke, da se v tem oziru ne more cenejše zahtevati, priporočamo tedaj prav živo to podvzetje tembolj, ker vemo, da je gosp. podvzetnik, kot izobražen Ljubljčan znan v mestu, posebno v narodnih krogih in da ima tudi dovolj lokalne vednosti, kar je neobhodno potrebno za tako poslovanje.

— (Nesreča.) Lašk zidar je v sredo do polu dne padel v Blatnej vasi v Ljubljani z odra, in je bil na smrt pobit prinesen v tukajšno bolnico.

— (Mestno policijo) opozorujemo na jako čudno zabavo, katero vganjajo dečki št. peterskega predmestja. Mečejo namreč čez Ljubljano kamenje in pobijajo okna, tako n. pr. v Križmanovej in Žitnikovej hiši, pa spravljajo življenje stanovalcev v nevarnost. Mislimo, da bi bila vendar dolžnost policije, en malo paziti na varnost življenja in imenje davkoplačevalcev.

— (Nova telegrafična postaja) se je odprla 7. t. m. v Duino na Goriškem.

— (Volitve učiteljskih zastopnikov) v okrajne šolske svete se bodo po slovenskem Štajerji v kratkem vršile. Tako n. pr. so učitelji ormuškega okraja uže 3. t. m. imeli konferenco, pri kateri je tudi ta volitev na dnevnem redu bila. Kakor smo uže v eni številki t. l. obširnejše v tej zadevi govorili, tako si še enkrat dovoljujemo, enako drugim listom, gospode učitelje opozorovati, da dobro pomislijo, komu hočejo važno zaupanje in čast skazati. V tej stvari piše „P. Z.“ v 14. številki dober sestavek, v katerem omenja dobrih lastnostij učiteljskih zastopnikov. Može s takimi lastnostmi naj bi tudi učitelji po slovenskem Štajerji volili, pri tem pa tudi na to gledali, da se ne volijo učitelji, ki niso prijatelji dobrih slovenskih šol, ki marveč le nemščino v šoli pospešujejo in zagovarjajo, a za drugo jim nij mar. Kratko rečeno: Nemškutarskih učiteljev ne voliti! — piše „Slov. Učitelj.“

— (Iz Švice) se nam javlja žalostna novica o nesreči, ki je prehitela 31. p. m. našega rojaka Pavel Galija. Bivši inženir je dovršil svoje študije na gradske tehnici z velicim trudom. Nastopil je ravno svojo novo službo pri st. Gotthardskej prog, a uže prvi dan se reveža pripeti velika nezgoda, koja je takoj v kratkem času prouzročila smrt. Pri nekem težavnem delu na golem pečevji zdrsne v prepad, ter si razbije glavo. Rajni je bil koroški Slovenec, eden izmed majhenega števila tamšnjih pravih narodnjakov; bil je član društva slovanskih tehnikov „Vendija“ v Gradcu — ostane nam vedno nepozabljiv. Lahka njemu zemljica!

— (Iz Podnarta) se nam piše: Brezsrčni konjač, kateri v resnici zasluži biti konjač, je Haring na Lipnici pri Radovljici. Včeraj (6. junija) so na pašniku drugi konji odbili kobili posestnika Brkoveca iz Dobrega polja zadnjo nogo tako, da je kost iz kože molela. To kobilo je Haring skoraj uro hoda daleč memo nas po cesti gual in ubogo živinče tako trpinčil, konjač se nij brigal za to, ker je bilo ljudstvo nanj nejevoljno. — Ali ne zasluži tak človek, ostro in izgledno kaznovan biti? —

— (Iz Solkana) se nam piše: Soboto po polu dne 5. t. m. je utonil v Soči desetletni dečko. Bila sta s starim očetom sama doma, fant se ukrade skrivaj iz hiše in gre k Soči, kder se je v čolnu za par novcev prepeljati dal na ono stran z izgovorom, da gre tičja gnežda iskat. Ker ga nij bilo dolgo domov, gredo ga domači iskat, misleči, da je šel črešnje brat in morda z debela padel; a našli so na bregu obleko, po kateri je bilo takoj spoznano, da je, kopaje se, v Soči utonil. — Te dni je pa v sosednem Šent Mauru nek posestnik iz črešnje padel in takoj mrtev obležal; enak slučaj, kakor sem zvedel, se je pripetil tudi v Podgori, tedaj v enem tednu tri nesreče.

— (Volkovi), kateri — kakor se nam iz Logatca piše — uže več časa v tukajšnji gozd zahajajo, so pred dvema dnevi eno telico popolnem raztrgali, ter dve drugi govedi močno ranili. Kmet, kateri je pred brez skrbi živino na dobri pašni puščal in mu nij bilo mar, jo po več dni videti, moral jo je zdaj zavoljo tega predrznenca v hlev spraviti, da se nesreči odtegne.

— (Sova.) Piše se nam izpod Črnega vrha: Restavratér in ekonom J. J. pride 15. pr. m. ves prestrašen v pivnico k svojim vsakdanjim gostom z besedami: „Ta grdoba se mora na vsak način proč spraviti. Marušo je pred tremi tedni požrla, sedaj hoče pa nemara mene.“ Na sočutljivo vprašanje, kaj ga je tako vjezilo, pove jim, da je hlapec dobil na hlevu sovino gneždo in da se boji on, restavratér, da ne bi ga sova „spela“. Nekateri ga pogovarjajo, češ, da sova z ljudmi nema ničesa opraviti, celó, da mu še koristi mnogo, ker gonobi miši in drugo ponočno sodrigo. Naš modrijan pa jim na četrtr ure dolge razprave odgovori kratko in jedrnat: „Bolje je, da mi silijo miši v hišo kot da bi katerega mojih zavoljo nje nesli v jamo.“ Se vé, da se pečica sovinih zagovarjalcev nij mogla toliki sofistiki nasproti vzdržati. „Pomanjkanje omike“ naglašaje, se razidejo. Pameten ekonom pa dobi kmalu lovca-skazo, ki mu obljubi izpolniti vroče želje. Bodi si, da je res le restavratérja hotel prej ko mogoče oprostiti strahu, kateri je bil uže na pol na unem svetu, ali pa se je tudi samega poprijela na skrivnem misel, da bi ne bilo varno obiskovati dalje hôtela, čez katerega bi ptica mrtvaška kraljevala, odloči drugo jutro za junaški čin. Ko so se drugo jutro prvi solnčni žarki vprli v „Zidano skalo“ ostreli res valečo sovo. Ko sta z hlapcem v restavratérjevo naj večje veselje pomečkala slepa mladiča, se napoti junaški strelec z pojemajočo sovo domov.

Poslano.

Prebivalci starega trga, brega, krakovskega in trnovskega predmestja se pritožujejo, da morajo komisijonarje, postreščake in fjakarje daleč na frančiškanski most ali pa na glavni trg klicati hoditi. Občna želja teh prebivalcev je, da bi na št. Jakobskem trgu vsaj dva komisijonarja in dva fjakarja svojo postajo imela, kjer bi se jim gotovo dovolj zaslužka naklonilo.

Prebivalec starega trga.

Poslano.

Dne 20. p. pride nek tukajšnji trgovec v štacuno trgovca g. J. C. Rögerja na spodnjih Poljanah in ga prosi, da bi pri sklepanju neke pogodbe posredoval, oziroma to pogodbo s tretjo osebo sklenil.

Gospod Röger je bil pripravljen k temu, pogodba se sklone in ko dotični trgovec vpraša, koliko zahteva g. Röger za svoj trud, kateri je bil pa sila kratek in majhen, ker g. Röger ni imel skoro nič opraviti pri vsem tem, mu odgovori, da ne zahteva več, ko 10 gld., ali brž potem, ko se je prav kratek čas premišljeval, odgovori, da bi 20 gld. ne bilo preveč, ker je pogodba za onega trgovca tako ugodno sklenjena.

Na to reče oni trgovec, da je pripravljen plačati tudi 20 gld. G. Röger odgovarja, da se mu ravno ne mudi za nje, da jih tudi ni treba plačati v gotovini, marveč, da bo uže enkrat morda v 2 ali 3 mesecih, poslal svojo ženo k njemu, katerej naj potem da kaj družega na pr. „špekha“ itd., pa le toliko, da bo vse skup k večjemu ali pičlo 20 gld. vredno. Sploh pa da ga bode čakal za onih 20 gld. vsaj tri mesece če ne dalja. Naj mu le podpiše neko „menjčico“ za ta znesek. Nič slabega misleč odide trgovec, kateremu se je pač zdelo, da se je g. Röger prav po oderuški šegi dal plačati za svoj trud.

Kako se pa čudi omenjeni trgovec ko dobi 31. pr. m. od g. J. C. Rögerja pismo, v katerem mu naznanja ta (Röger), da ima 20. istega mes. podpisano „a vista“ menjico plačati v treh dneh, sicer ga bode tožil in rubil.

Ker sta pa imenovani trgovec in žena njegova mislila, da sta podpisala le menjico za 3 mesece, ne pa menjice „a vista“, katere moči še celo poznala nista, marveč menjico po g. Rögerju izpolneno, ne da bi jo bila poprej brala, marveč sta se na poštenost g. Rögerja zanesla, — se jima to g. Rögerjevo ravnanje najmanj dostojno, skoro goljufji se bližajoče zdi; na vsak način pa je vredno, da se poda svetu v razsodbo, vzlasti, ker je g. Röger v nekem listu, še nij dolgo tega, po najetem človeku skušal se oprati pred občinstvom, češ, da nij oderuh in z dolžniki svojimi prav milostljivo ravna. Naj tedaj po vsem tem svet razsodi, ali je komu svetovati, da bi se s tem gospodom v denarne kupčije spustil.

Tako ravna „poštenjak“ J. C. Röger, trgovec na spodnjih Poljanah. Da je vse to resnica, se da po prisegi in pričah dokazati.

Nekdo, katerega je bil g. Röger
(200) že tudi vjel.

Poslano.

Podpisani je uže 3. t. m. predstojništvu Marijine bratovščine to le pismo izročil.

Slavna direkcija!

Jaz sem si v svesti, da sem ves čas, kar sem imel čast biti predstojnik društva, kakor sem najboljši znal in vestno zmirom le za dobro in razcvet društva z vsemi svojimi močmi delal.

Tem bolj globoko in močno so me morali zaboleti in razžaliti napadi, katere so nekateri udje zoper mene kot predsednika v dveh zadnjih občnih zborih naredili prav brez uzrokov in brez opravičenja.

Moje življenje v času mojega dolgega bivanja v Ljubljani je vsem vidno in odprto, — jaz bi si znal stanje čestitega meščana, čegar imena se dose-daj nihče nij dotaknil pridobiti s samo trudapolno delavno pridnostjo, torej me nij volja, da bi si dal svoje ime izpodkopavati in škodovati v društvu, za katero sem tako pridno in nesebično delal.

Dovoljujem si torej slavnej direkciji s tem naznaniti, da mesto društvenega predstojnika s tem po-žim.

Slavna direkcija naj to mojo izjavo izvoli s tem na znanje vzeti, da je društvena kasa v mojem stanovanji pripravljena za izročitev.

V Ljubljani, 3. junija 1875.

(201)

Gašper Achtschin.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezni, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenost, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih,

Loterijne srečke.

V Trstu 5. junija: 33. 61. 23. 49. 21.

Jemljemo si čast p. n. občinstvu naznaniti, da smo gospoda **Jakoba Stroja**, zastopnika banke „SLOVENIJE“ v Radovljici, odstavili in zanjaprej gospoda

Franjo Kunstelna,

posestnika v Radovljici, kot zastopnika nastavili, katerega p. n. občinstvu naj gorkeje priporočamo. (198—1)

Ravnateljstvo banke „Slovenije“.

otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je bolj, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle-stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in grizi, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v scalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bočne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsestransko, najbolj spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimper, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra.

Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

Št. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor

medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 3. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalesscière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalesscière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenji.

St. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšanji in hipohondriji.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tišanji v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznadejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hujšanji.

St. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i t. d.

Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., i funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 12 gold., 12 funtov 30 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesscière-Biscuiten v pušicah 4 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu in v ploščicah 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Ljubljani Ludvig Müller, v Mariboru M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čerovicah pri N. Šnirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberanzmeyer, v Temešvaru pri Jos. v Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaž-

dinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih.

Umrli v Ljubljani

od 4. do 6. julija:

Fr. Tekavec, krojač, 43 l., na mrtudu. — Kar. Ažman, dete tesarja, 2 l., na vnetici grla. — Mtž. Koprivec, črevljar, 26 l., za jetiko. — L. Zmrzlikar, delavec, 39 l., na trebušnej vodenici. — A. Dovgan, zasebnik, 78 l., na opešanji. — L. Polak, zasebnikova soproga, 56 l., za mrtvoudom. — A. Trčkova, mestna reva, 74 l., na opešanji.

Tuji.

7. junija:

Evropa: Payer iz Gorice. — Bresar iz Nov. mesta. — Do'ar iz Celovca. — Tormacher iz Nov. mesta. — Maya iz Benedek.

Pri Slonu: Varaun iz Št. Petra. — Pupio iz Košane. — Franetič iz Trsta.

Pri Matiji: Gärner iz Dunaja. — Bteyer iz Maribora. — Tölz iz Dunaja. — Uceli iz Trsta. — Schmitt iz Dunaja. — Neuvih iz Gradca. — bar, Perglas iz Dunaja.

Pri Zamorel: Kristarovič iz Samobora. — Paulman iz Dunaja.

Dunajska borza 9. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	70 gld.	15 kr.
Enotni drž. dolg v bankovcih	74	45
Enotni drž. dolg v srebru	112	30
1860 drž. posojilo	965	—
Akcije narodne banke	232	10
Kreditne akcije	111	55
London	8	89 1/2
Napol.	5	27
C. k. cekini	102	15

P. n. obiskovalcem moje gostilne se presrečno zahvalim za obiskovanje in tudi naznanim, da 30. junija t. l. opustim gostilno. (199—1)

A. Lavrenčič,

gostilna „pri črnem orlu“ v Postojni.

M. V. 180 v Varaždinu!

Na pošti Vas čaka pismo poste restante, če ga blagovolite vzeti. (193)

Prežalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, da je preljuba supruga, mati in sinaha

Lucija Rode

denes zjutraj ob 1/2 11. uri po sprejemi sv. zakramentov nagle smrti umrla

Pogreb bode v četrtek ob 2. uri po polu dne iz Srberij štev. 25 na tukajšnje pokopališče.

Sv. maše se bodo v različnih cerkvah brale.

Ljubljana, 8. junija 1875. (197)

Lucija Rode, Franjo Rode, Janez Rode, hči. soprug. sin.

Marija Dogan vd. Rode, tašča.

Narodna tiskarna

v Ljubljani

izdeljuje

vozne liste za železnice

s firmo in železniškim kolekom

po novi naredbi

1000 iztisov za	gold.	7.50
2000 " " "	"	13.50
Za brzovoznino:		
1000 iztisov za	"	9.—
2000 " " "	"	16.50

Tržne cene

v Ljubljani 9. junija t. l.

Pšenica 4 gld. 80 kr.; — reš 3 gld. 30 kr.; — ječmen 2 gld. 60 kr.; — oves 2 gld. — kr.; — ajda 2 gld. 70 kr.; — pros 2 gld. 70 kr.; — koruza 3 gold. — kr.; krompir 1 gld. 50 kr.; — fižol 5 gld. — kr.; masla funt — gld. 55 kr.; — mast — gld. 50 kr.; — špeh frišen — gld. 40 kr.; — špeh povojen — gld. 42 kr.; jajce po 1²/₃ kr.; — mleka bokal 10 kr.; govednine funt 27 kr.; — telečnine funt 24 kr.; svinjsko meso, funt 28 kr.; — sena cent 1 gld. 40 kr.; — slame cent 1 gld. 05 kr.; — drva trda 6 gold. 40 kr.; — mehka 4 gld. 80 kr.

Vabilo.

Bolnišno-podporno in oskrbovalno društvo
v Ljubljani,

napravi

v prosep društvenih interesov
v gostilničnem vrtu gospoda G. Avra:

„pri belem konjiču“
kegljanje za dobitke.

Kegljanje se začne **soboto 5. junija t. l.**
in se konča **ponedeljek 21. junija t. l.**; torej
se more v tej dobi kegljati vsaki den neprenehoma
od 9. ure zjutraj do 11. ure zvečer.

Odločeno je 7 krasno dekoriranih dobitkov in
sicer:

I. dobitok	5 avstr. cekinov
II. "	3 " cekini
III. "	2 " cekina
IV. "	5 srebr. goldin.
V. "	3 " "
VI. "	2 " "
VII. "	1 " "

Vrhu tega se podeli še juks-dobitek. — Vloga
za p. t. gospode udeležnike iznaša

20 kraje, za eno serijo.

Gledé tako humanitarnega namena društvenega,
se dovoljuje podvzetje priporočati splošnej podpore
in najuljudneje vabiti k obilnej udeležbi pri tem
kegljanju.

Ljubljana, 1. junija 1875.

(186—3)

Vodstvo.

Kovačnica v zakup (štant).

Lena Kočevar, vdova, posestnica hiše
št. 16 v trgu Žalec pri Celji je namenjena
prepustiti v zakup (štant) kovačnico, stoječo
vsled smrti njenega moža, kovača Jurija
Kočevarja, — zvedenemu ročnemu kovaču na
več let. — V tej kovačnici so se izdelovala
ob času življenja Jurija Kočevarja izvrstna
kovaška dela, posebno kovi močnih pariških
voz v vse dele avstrijske države, celo v
stolno mesto Dunaj; tudi bi našel v trgu in
okolici Žalec izveden živinozdravni kovač
mnogo posla. Poizvedeti pri podpisani ust-
meno ali pismeno.

Žalec, dne 2. junija 1875.

(189—3)

Kočevar Lena.

Notarski koncipijent.

Absolviran jurist, zmožen popolnem
slovenskega in nemškega jezika v be-
sedi in pismu, išče si mesto notarskega
koncipijenta. Dopisi naj se adresirajo:
St. Tegetthoffstrasse št. 12,
(195—1) Maribor.

„Biljar“

še dobro ohranjen, uže razigran se
prodá jako po ceni. — Več se izve pri
Jarnej Pol-u,
(194—1) kavarnarji v Postojni.

Senožeti v najem.

V nedeljo 13. junija 1875 po pólu dne ob 4. uri
se bode košnja na moji senožeti na Volarji zraven Črnevasi
poleg ceste proti lipam, —

v ponedeljek 14. junija 1875 do pólu dne ob 9. uri
pa košnja na mojih treh velikih senožetih v Trnovskem logu
in Viškem svetu kosoma v najem dala.

Senó je skoz in skoz prav dobro in za govejo živino
služeče.

Kdor želi tedaj kaj v najem vzeti, naj pride določene
ure na omenjene senožeti.

(196—1)

A. Matitsch.

Izdajatelj in urednik Josip Jurčič.

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljeva se za meni izkazani večletni obisk,
se uljudno priporočam i v bodočo svojim častitim
gostem in odjemnikom z opominom, da tudi v po-
letnem času prodajam **čvrsto in tečno meso**
in sicer gledé kakovosti **po določenih cenah**,
ter bodem skrbel vedno za to, da **gospode go-**
stilničarje, ki mi izročajo oskrbovanje mesa,
popolnem zadovoljim z ono **sorto mesa**, ki nji-
hovej **potrebi in rabi najbolj ustreza.**

Karel Urbas,
mestjanski mesar.

(185—3)

Mesnica je pri mesarskem mostu v mest-
nem skladišču požarno-gasilnega orodja.

Lepa priložna štacuna,

edina na Št. Peterskem kolodvoru na Notranjskem
oddá se precej s potrebnimi prostori; pogoji so
jako ugodni.

Lastnik, preobložen z drugimi posli, udeleži
se tudi s polovičnim delalnim kapitalom.

Ako bi bilo po volji udeležniku, more od mene
dobiti i gostilnico baš v tej hiši z jako ugodnimi
pog. ji. — Na tanko se izve ustmeno ali pismeno
pri lastniku,

(190—3)

Ivanu Korošcu.

Za zamašenje otlih zob

nij nobeno sredstvo prospešneje in boljše,
nego **zobna plomba** od c. k. dvornega
zobnega zdravnika dr. J. G. Poppa na Dunaji,
v mestu, Bognerstrasse št. 2, katero si more
vsaka osoba sama prav lahko in brezbolestno
dela v otli zob, ki se potem trdo sprime z
ostalimi škrbinjami in zobnim mesom, zob pred
daljšim drobljenjem varuje in lajša bolečino.

Anatherin — voda za usta

od dr. J. G. Poppa, c. k. dvornega zobnega
zdravnika na Dunaji, v mestu, Bognerstrasse
št. 2, je najizvrstnejše sredstvo pri revmatič-
nemu zobobolu, pri vnetjih, oteklinah in pri
gnojenji zobnega mesa, zobni kamen olušči,
tor zabrani njegovo razširjenje, okrepi zobno
meso pri zobéh, ki se majé, očisti zobé in
zobno meso vsih škodljivih tvarin, ustam pak
podeli prijetno čvrstost, ter odstrani z njih
neprijetno sapo uže po kratkej rabi.

Anatherin — zobna pasta

od dr. J. G. Poppa, c. k. dvornega zobnega
zdravnika na Dunaji.

Ta priprava ohrani čvrstost in čistoto
dihanja, vrhu tega podeli zobém belo-leskečo
barvo, ohrani, da se ne pohabijo in okrepi
zobno meso.

Dr. J. G. Poppov rastlinski zobni prah.

Zobé očisti tako, ako se rabi vsaki den,
da ne odpravi samo običajno sitni zobni ka-
men, nego tudi zobna glazura dobiva vedno
večjo belinjo in nježnost. (354—18)

V zalogi je v Ljubljani: pri Petri-
čiču in Pirkarju, Jos. Karingerju,
Ant. Krisperju, Eduard Mahru, F. M.
Schmittu, E. Biršicu, v lekarni; dalje v
vseh lekarnah, parfumerijskih in galanterijskih
zalogah na Kranjskem.

Pravo dolensko

vino

bokal za 48 kr. (maren)

in "56"

se toči v novi gostilni na **velikem trgu h. št.**
11 na dvorišču.

V Ljubljani, 24. maja 1875.

(182—3)

Matija Jelenc.

Piccolijeva lekarna „k angelju“.

Farmacijske specialitete

Gabriel Piccolija,

lekarnja v Ljubljani, na dunajske cesti.

Anaterinova ustna voda in zobni

prašek. Boljši, nego vsaka druga zobna voda
in zobni prašek, pravo sredstvo zoper zoboból
in ustne bolezni, zoper gnjilobo in majanje zob,
zoper difteritis ali vnetico grla in skorbut,
prijetnega duha in okusa, krepi dalje zobno
meso, in je sploh neprimerljivo sredstvo za či-
stenje zob. Kedor ga enkrat poskusi, dal mu
bode gotovo prednost, vzlic vsim enakim izdel-
kom. 1 steklenica 60 kr., 1 škatlja 40 kr.

Ribje olje, pošiljano na ravnost iz mesta
Bergen na Norveškem, brezokusno in ne slabo-
dišeče, 1 originalna steklenica 80 kr.

Pravi sajdljcev pulver. Nareja se z
čisto kemičnih tvarin. 1 škatlja 80 kr., 1 tucat
škatelj 6 gold. 60 kr.

Pravo vinsko žganje z soljo, v
pomoč bolehnemu človeštvu, pri vsih notranjih
in vnanjih prisadiah, zoper večino bolezni, po-
sebnost za vsakovrstne rane itd. 1 steklenica
40 kr.

Elikzir iz Kine in Koke. Najboljši do
sedaj znani želodečni likér. Pospešuje cirku-
lacijo in prebavljenje, ter različne organe in
ude z nova okrepi in oživi. 1 steklenica 80 kr.

Glycerin-Crème. je posebno izborna sred-
stvo zoper razpokane ustnice in kožo na rokah.
1 flacon 30 kr.

Lancaster-lilijna voda. Toaletni zaklad.
Specijalno, da se ohrani koža krasna, nježna
in mehka, se jej daje prednost pred vsemi
umivalnimi vodami, lepoticjem in lepoticnim
sredstvom, katera so često škodljiva. 1 stekle-
nica 1 gold.

Rajževi pulver. Izključljivo iz vegeta-
bilčnih tvarin, posebno zdrav za kožo, katerej
podeli izvorno brhkost in čvrstost, kar se na-
haja le pri mladini. 1 paket 10 kr., 1 škatlja
40 kr.

Sok iz Tamarinde. Po mrzlih sredstvih
iztlačen. Učinkuje znamenito krepilno in olaj-
šajoče. 1 steklenica 40 kr.

Neizmotljivo sredstvo zoper mrzlico.
Učinek tega léka je dokazana istina in vsaki
bolnik, ki je lék uže poskusil sam na sebi, se
bode radostno prepričal, da je najmočnejše in
zanesljivejše sredstvo do sedaj znanih zoper
ponavljajočo se mrzlico. 1 steklenica 80 kr.

Naročila se izvršujejo vračajočoj se pošto
proti **poštnemu povzetju.** (132—31)

Javna zahvala

prvi občni zavarovalni banki „Sloveniji“
v Ljubljani.

Dne 1. majnika 1875 umrl mi je mož, katerega življenje
sem bila 28. februarja 1873 zavarovala pri gori imenovanem doma-
čem zavodu. Banka „Slovenija“ je brž, ko jej je zastopnik za
brežki okraj naznanil smrt, vsa spričevala na tanko preiskala, ter
mi ves zavarovani kapital v treh tednih, ne, kakor je pravi-
loma zavezana, v dveh mesecih v mojo popolno zadovoljnost
izplačala. Za to se banki „Sloveniji“ tem bolj moram presrečno
zahvaliti, ker so ravno mene sebični zastopniki drugih zavarovalnih
zavodov večkrat strašili, da je ves vložen denar izgubljen.

Domačini! ki še niste zavarovani, bodisi na poslopje, bodisi
na premakljivo blago, bodisi na življenje, pristopite vsi k naši domači
zavarovalnici „Sloveniji“, ki je vredna, da se vsem posestnikom
najiskrenejše priporoča.

Na Čateži blizu Brežic, dne 31. majnika 1875.

Kr. Ana Reyer, roj. Lazar.

Josip Jošt l. r., podpisal i pričal.

Vincencij Dorfmeister l. r., pričal.

(191—2)

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.